

ЛІТАРАТУРА і МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЕРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ СІОУЗА ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

№ 50 (1272)

Субота, 21 чэрвеня 1958 года

Цана 40 кап.

Рэдкая прафесія

На Усеаюнай сельскагаспадарчай выстаўцы ў павільёне Беларускай ССР экскурсанты і наведвальнікі падоўгу прастоўваючыся да стэнда народнай творчасці, любячыся майстэрствам разьбіраў па дрэву. Сярод гэтых работ асабліва вызначацца вялікае пано на дрэву і партрэт браварніка рэвалюцыі Максіма Горкага. Тонкая работа прыцягвае ўвагу гледача, і асабліва рэду характэрнае партрэтнае падабенства пісьменніка. Ніжэй на падастаўцы значыцца надпіс «Разьбар А. Шахновіч».

Хто ж ён, гэты надзвычайны майстар мастацкай разьбы, над чым працуе ціпер і якія ў яго планы на будучае? Каб адказаць на гэтыя пытанні, нам і давялося пазнаёміцца з Аляксандрам Ігнатавічам Шахновічам. Гэта мужчына сярэдніх год, з дужай жаркакаватай постацьцю, з задуменным позіркам сінх вачэй. Гаворыць спакойна, разважліва, надаючы кожнаму слову паўны сэнс.

Па знешняму выглядзе цяжка вызначыць занятак гэтага чалавека. Толькі, прыгледзеўшыся больш уважліва, заўважым яго мазалістыя далоні і асаблівы манеру ледзь прыкметна жмурыць вочка, каб выдзяліць «у кадр» прадмет, які яго зацікавіў. Пранізлівы позірк, які, здаецца, ахоплівае прадмет з усіх бакоў, выдзірае ў Аляксандра Ігнатавіча мастака. Сапраўды, ён — добры мастак, разьбар-самаход.

Прафесія разьбіра — адна з самых цяжкіх і рэдкіх прафесій. Разьбар — не толькі мастак і скульптар, але чорнаробчы і камячос адначасова...

Матэрыя разьбіра — дрэва любой пароды, але лепш за ўсё ліпа, акрамя таго — косяк, мармур і інш. Ад задумы, ідэй і прызначэння рэчы залежыць выбар матэрыялу.

Працы Шахновіча экспануюцца ў сталіцы Беларусі і не горадах — Віцебску, Пінску і інш. Многа работ разьбіра-самаходчыні ўпрыгожваюць музеі гарадоў Савецкага Саюза. Толькі ў Ленінградскім музеі гісторыі народаў СССР — дзевяць прыгожых рэчаў, зробленых умялымі рукамі Шахновіча. Сярод іх інкрустацыя па дрэву па назме Янкі Купалы «Курган», разное блата, герб БССР, разьба па косці — партрэт Янкі Купалы і Максіма Горкага, разьба па дрэву — статуэткі «Два кані па пашы», «Адыход да партызан» і інш.

Некаторыя рэчы знаходзяцца і за рубяжом. Так, партрэт Адама Міцкевіча — у Варшаве, а разьба па косці — мініяцюры партрэт М. Горкага — у Албаніі, разное блата — у Аргенціне.

Самая вялікая радасць для Шахновіча была работа над партрэтамі Уладзіміра Ільіча Лёна.

Партрэтнае падабенства — гэта яшчэ палавіна справы, — гаворыць разьбар. — Лёнін — арганізатар Савецкай дзяржавы, стваральнік Камуністычнай партыі, самы чалавечы чалавек, а таму я і стараўся ўсё гэта паказаць у сваёй працы над партрэтамі.

Да сьляўнага юбілею нашай рэспублікі Аляксандр Ігнатавіч рыхтуе многа падарункаў. Закачае разьбу па дрэву партрэта Янкі Купалы. Наступная праца —

разьба па мамантавай косці мініяцюра партрэта рыцара рэвалюцыі, вярнага сына беларускай партыі — Фелікса Эдмундавіча Дзяржынскага. Затым у плане разьбар інкрустацыя партрэт па дрэву вадліка рускага паэта М. А. Некрасова, тры насьценныя і тры настольныя блата з садынавай. Яшчэ адно блата будзе юбі-

лейным. Яно значна большых памераў, а беларускім арнамантам і надпісам «40 год БССР». Акрамя гэтага разьбар Шахновіч марыць выразаць невялікія настольныя статуэткі «Жураўлі», «Хлопчык з гусьнямі», «Калісканы пастух».

Разьбар-самаход Шахновіч, як і ўсе беларускія дзеячы мастацтва, рыхтуе перадсвяточныя падарункі сваёй роднай рэспубліцы ў гонар не саракагоддзя.

Фота і тэкст С. Грабубскага

На здымку: А. І. Шахновіч за працай над партрэтамі Янкі Купалы.

ІНФАРМАЦЫЙНАЕ ПАВЕДАМЛЕННЕ

Аб Пленуме Цэнтральнага Камітэта Камуністычнай партыі Савецкага Саюза

17—18 чэрвеня 1958 года адбыўся Пленум Цэнтральнага Камітэта Камуністычнай партыі Савецкага Саюза.

Пленум заслухаў і абмеркаваў даклад тав. Хрушчова М. С. аб адмене абавязковых паставак і натуралітаты за работы МТС, аб новым парадку, цэнах і ўмовах нарыхтовак сельскагаспадарчых прадуктаў і прыняў па дакладу адпаведную пастанову.

Пленум ЦК выбраў т.т. Падгорнага Н. В. і Палянскага Д. С. кандыдатамі ў члены Прэзідыума ЦК КПСС.

ЛЮБІЦЕ І ШАНУЙЦЕ КНІГУ

Зойдзецца ў кнігарню і вочы разьбіраюцца: столькі твораў розных кніг у прыгожых вокладках, з ілюстрацыямі і без іх. Спрактыкаваны, вопытны чытач сярод гэтага мноства кніг адразу знойдзе тое, што яму найбольш патрэбна. Але ж часта сюды прыходзяць юнакі і дзяўчаты ды многа іншых прыхільнікаў кнігі, якія па сваёй нявызначанасці не могуць самі адшукаць тое, што ім патрэбна, што іх найбольш цікавіць. На дапамогу такому чытачу павінен прыйсці прадзвец.

Менавіта так працуюць у цэнтральных кніжных магазінах маладая інтэлігентка кніжніка гандлю камсамолька Нана Шумская, вопытны прадзвец аддзела медыцынскай кнігі Ц. Грыбнева і многія іншыя. Тав. Грыбнева завала спецыяльнымі сшыткамі, у якіх запісаны адрасы і тэлефоны сваіх дастаянных пакунікаў. І як толькі патрэбная кніга паступае ў аддзел, на другі дзень пра гэта даведваюцца той, хто хацеў яе набыць. Прадавец знаёміць сваіх пакунікаў з пэўнымі вывадкамі. Такім чынам актыўныя наведвальнікі гэтага аддзела заўсёды ведаюць, якая кніга ў бліжэйшы час паступіць у магазін.

У рэспубліцы ціпер прыходзяць Дні польскай культуры. Гэта важная падзея ў культурным жыцці Беларусі прыцягнула ўвагу шырокай грамадскасці. І гэта адразу адчулі работнікі нашых кнігарняў — павялічыў пошук на тэрыторыі кніжніц пэўнага і кампазітараў. І вось работнікі цэнтральнага кніжнага магазіна і магазіна «Патэ» зрабілі спецыяльныя вітрыны: «Кнігі польскай пісьменнасці» і «Творы польскіх кампазітараў». Не трэба шукаць пакунікаў гэтых кніг, яны адразу кідаюцца ў вочы.

Добра, што многія работнікі кніжнага гандлю імкнучыся ісці ў нагу з жыццём народа, з яго патрэбамі. Аднак гэтага не скажы пра некаторыя нашы кнігарні. Увесь беларускі народ рыхтуецца да сьляўнага 40-годдзя сваёй рэспублікі. Лектары, агітары выступаюць перад насельніцтвам з дакладамі і лекцыямі, праводзяць гутаркі, у якіх разказваюць пра дасягненні рэспублікі за гады Савецкай улады. Чаму ж у многіх кнігарнях не знайшоўся месца, каб шырока прадставіць літаратуру да саракагоддзя БССР. Гэтую справу пачалі рабіць некаторыя кнігарні Брэсцкага і Мінскага аблканкіганліду. Але гэта толькі пачатак той вялікай работы, якой абавязаны штодзённа займацца ўсе работнікі кніжнага гандлю рэспублікі.

Вядома, што поспех у рабоце кнігандаўлячых арганізацый у многім залежыць ад таго, як наладжана прапаганда кнігі. Трэба казаць, што сёння гэтаму пытанню наведана крыху больш увагі. Прапаганда кнігі займаецца больш кваліфікавана, з большым веданнем справы. Прайдзе па магазінах Мінска і іншых гарадоў рэспублікі, і першае, што кінецца ў вочы, гэта — прыгожыя, з густым зробленым вітрыны ў вокнах, у гандлёвых залах і андворку. Але слаба трымаць выкарыстоўваецца для прапаганды кнігі наша разнае, газеты, часопісы. У гэтай справе няма тэжаса належнага кантакту паміж гандлёвымі арганізацыямі і бібліятэкамі і клубнымі ўстановамі рэспублікі. У клубках, хатах-чытальнях, а таксама на прапрыемствах і на ўстановах, а летам — у парках гандлёвыя арганізацыі могуць зрабіць кніжныя вітрыны, або вывесіць спісы навінаў літаратуры, надазваць тэма-

тычныя выстаўкі па тых ці іншых пытаннях з указаннем, дзе можна набыць названую кнігу. Між тым гэтую карыснаю і патрэбную справу чамусьці ігнаруюць многія работнікі аблканкіганліду.

Значна больш, чым у мінулыя гады, аблканкіганліду адразу адчулі дзейную дапамогу. У Брэсцкім аблканкіганліду, напрыклад, больш чым трэцюю частку яці-месечнага плана выкавалі кніганосы і кі-жнічкі. Само жыццё сцяражае, што гэтыя масавыя формы кніжнага гандлю трэба ўсецяж заахвочваць і папярцаваць. Яны паказалі сваю поўную жыццяздольнасць і рэнтабельнасць.

Разам з тым неабходна значна больш надаваць увагі прапагандае беларускай кнігі. Яна яшчэ не ва ўсіх кнігарнях займае пачаснае месца. Зігнэцца і той факт, што на століках, якіх цяпер няма ў магазінах і на вуліцах, вельмі рэдка напалкаеш кніжкі беларускага пісьменства. Чаму ж такое няўважлівае стаўленне да прапаганды беларускай кнігі?

Сваю пісьменнасць напярэдадні свята саракагоддзя рэспублікі наладжвае ў раёнах, калгасах, на прапрыемствах, у навуцальных установах літаратурныя вечары. З чытаннем сваіх твораў выступаюць паэты, празаікі, байкапісцы. У клубках, дзе адбываюцца выступленні пісьменнікаў, заўсёды збіраюцца многа аматараў беларускай кнігі. І тут варта зрабіць сур'ёзны такор кнігандаўлячым арганізацыям рэспублікі. Не відць на гэтых вечарах кніжных кіекаў.

Мала яшчэ ў нас прапуе кніганом. Мала столікаў з кнігамі на вуліцах, плошчах і парках. Дарэчы тут заўважым, што надзвычай няроўнамерна размяркоўваюцца гэтыя столікі. На галоўных вуліцах гарадоў іх вельмі многа, а крыху далей ад цэнтра іх ужо зусім няма.

Мы яшчэ не паабеглі такіх кібаў, калі за агульнымі лічбамі выканання плана заўсёды ёсць некалькі магазінаў, якія сістэматычна не выконваюць заданні іх планы. У Мінскім аблканкіганліду іронна працуюць кнігарні ў Слуцку, Навыжы і Барысаве. Ёсць такія ж кнігарні ў Гродзенскай вобласці.

Вядома, што аяныя кнігандаўлячым арганізацыям цяжка ісць следна дасягнуць вышэйшых вынікаў. Дзейную дапамогу можа аказаць камсамол, работнікі культурна-асветных устаноў рэспублікі. Мы маем ніяма прыкладаў, калі камсамол на-сапраўднаму браўся за распаўсюджванне кніг. У гэтых адноснах прыклад паказваюць камсамольцы Брэста. У горадзе прапуе ніяма маладых грамадскіх распаўсюджвальнікаў друку. А вось Мінскі раён камсамол вельмі неахвотна агукаецца на просьбы аблканкіганліду — дапамагчы распаўсюджаць кнігі.

Мы напярэдадні вялікай і радаснай падзеі — саракагоддзя БССР. Свае нацыянальнае свята беларускі народ сустракае новымі поспехамі ў працы. Работнікам кніжнага гандлю трэба многае зрабіць, каб а часцю выканаць узятыя абавязальствы ў гонар саракагоддзя рэспублікі.

Карысныя семінары

Абласным Упраўленнем культуры і Дома народнай творчасці ва ўсіх раёнах Віцебшчыны праведзены семінары і кансультацыі кіраўнікоў сельскіх калектываў мастацкай самадзейнасці.

Ву ў наладжаны абласны 10-дзёны семінар па харавому, танцавальнаму і драматычнаму жанрах. Прасутнічала 157 чалавек. Семінары праводзілі кансультанты Рэспубліканскага Дома народнай творчасці хормайстар А. Бальзівіч і балетмайстар Н. Чысцякоў, артыст тэатра імя Якуба Коласа І. Сяргейчук.

Праведзены таксама абласныя семінары кіраўнікоў духавых аркестраў, самадзейных мастакоў і майстроў народнай творчасці.

У трохдзённым семінары самадзейных кампазітараў і маладых паэтаў удзельнічалі член Саюза кампазітараў Е. Дзягцярык і паэт А. Астрэйка. Закончыў сваю работу 10-дзёны семінар па харавому, драматычнаму і танцавальнаму жанрах кіраўнікоў мастацкай самадзейнасці, на якім прысутнічалі загадчыкі хат-чытальняў, мастацкія кіраўнікі дамоў культуры і прафсаюзнах клубаў.

Удзельнікі семінара па драматычнаму жанру прагледзелі спектаклі «Гісторыя аднаго кахання», «Ураган» у пастанові тэатра імя Якуба Коласа. Пазнаёміліся з аб'ектамі свайго сэнсу.

У сувязі з падрыхтоўкай да 40-годдзя БССР аматары самадзейнага мастацтва вобласці прагледзелі самадзейныя спектаклі гарадскога Дома культуры: «Пінская шляхта», «Чужыя пашпарты» і «Далікатная аперацыя», праслухалі канцэрт сімфанічнага аркестра гарадскога Дома культуры, прысутнічалі на вечары беларускай песні і танца ў Віцебску.

Н. ТЫШЭВІЧ.

Віцебск

З кожным годам прыгажэе сталіца Беларусі—Мінск. Там, дзе яшчэ нядаўна былі палішчы, — след мінулай вайны — пралялі шырокія вуліцы, выраслі шматпавярковыя, прыгожыя будынікі.
На здымку: вуліца Захарова. Злева—новы будынак інстытута замежных моў.
Фотд М. Буглака.

Вучоныя ў хлебарабаў

Радасна сустраі калектыв Інстытута мастацтвазнаўства, этнаграфіі і фальклору АН БССР вестку аб тым, што яны будуць весці шэфства над калгасам імя Андрэева Нясвіжскага раёна.

Адразу ж сумесна з калгасам вуў скла-дзены і абмеркаваны на адкрытым партыінам сходзе план шэфскай работы. Згодна яго ў калгасе будзе праведзена многа дакладаў і лекцыяў на антырэлігійныя, міжнародныя, унутрыпартыічныя і навуковыя тэмы. Акрамя гэтага, з дапамогай шэфу будзе арганізавана калгасная самадзейнасць і іншыя культурна-ма-савыя мерапрыемствы.

За кароткі тэрмін шэфамі праведзена значная работа.

Днямі ў калгасе выязджаў акадэмік П. Ф. Галеба, які падзяліўся ўражаннямі аб сваёй паездцы ў ЗША і рабоце ААН. Два прачытаныя ім даклады калгаснікі праслухалі з вялікай увагай.

Пасля дакладаў сіламі ўдзельнікаў мастацкай самадзейнасці Акадэміі навук былі арганізаваны два канцэрты. Калгаснікі засталіся вельмі ўдзячнымі.

Супрацоўнікі інстытута Д. І. Мазанік і С. А. Акуліч дапамагалі аформіць даве Дожкі гонару для перадавікоў жывёлага-додулі і палыводства. Т.т. Фёдарэў І. Н. і Пятровіч С.А. прыступілі да арганізацыі мастацкай самадзейнасці.

Кандыдат філагічных навук К. П. Ка-балінік рыхтуе лекцыю «Паходжанне і шкоднасць забабонаў», якую прачытае ў калгасе.

В. БАНДАРЧЫК.

Суседзі абменьваюцца канцэртамі

Іўеўскі раён Гродзенскай вобласці спа-борнічае з суседнім Ворнаўскім раёнам, а таксама з Юрашчакскім раёнам Маладзечанскай вобласці. Разам з пра-цуючымі сельскай гаспадаркі ў сабор-ніцтва ўключыліся і культасетустано-вы. Час ад часу наладжваюцца выезды калектываў мастацкай самадзейнасці ў суседнія раёны. Удзельнікі мастацкай самадзейнасці Іўеўскага раёна доўжы пабывалі ў Ворнаве.

Вельмі спадабаўся жыхарам Іўя кан-цэрт гэсцей з Юрашчак. А гэтымі дня-мі прыехалі з відзітам у адказ і вор-наўскія самадзейныя артысты. У пра-граме канцэрта было некалькі інтэр-медыя, мастацкае чытанне, а таксама шмат вакальных і танцавальных нумараў. Канцэрт пакінуў вельмі добрае ўраж-анне на ўсіх прысутных.

А. КІРКЕВІЧ.

Агляд музычных школ

У гэты вечар гаспадарамі сцены гарад-скога тэатра ў Магілёве былі хлопчыкі і дзяўчынкі ў школьных гарнітурах з ярка-чырвонымі галыштучкамі. А даросляы, што заўважлі галыштучкі, з'яўляліся гэсцей дзяцей на іх вялікім музычным свяце — на заключным канцэрте перша абласнога агляду музычных школ, прысвечанага 40-годдзю Беларускай ССР.

На сцену выходзілі юныя і шчы зусім маленькія выканаўцы — выхаванцы му-зычных школ Магілёва і Бабруйска, Слаўгарада і Крычэва, Выхава, Асіпо-віч Горах. У аглядае ўдзельнічалі і дзеці калгаснікаў, якія навуаваюцца ў музычных школах, створаных іадуаў у вёсках Даш-каўка і Буйнічы Магілёўскага раёна.

У зале гучалі мелодыі твораў Чайкоўскага і Глінкі, Глюка і Апінскага, Мура-далі і Алоўнікава, і іншых кампазітараў.

Свае дасягненні прадэманстравала ста-рэйшая ў Беларусі Магілёўская музычная школа імя Рымскага-Корсакава, якая адна-часова з юбілеем рэспублікі будзе адна-чаць і сваё 40-годдзе. Аркестр цымбалістаў і вакальны ансамбль пад кіраўніцтвам вы-кладчыка Л. Зімова выканаў некалькі твораў беларускіх кампазітараў. Паспяхова выступілі: унісон скрыпачоў у складзе 15 аінсамбль акардэонаў В. Аламовіч і ансамбль акардэонаў, якім кіруе вы-кладчык С. Кулашоў. Прыжыццёна прагучалі «Салаўі» Салаўяна-Салоза ў выкананні дзюта скрыпачоў Капырына Атрошчыка і Людмілы Валдуковай. З вялікім пацудоў-ням скрыпачка Наталія Жажэнка выка-нала «Мелодыю» Глюка.

Добрае ўражанне пакінулі струны ан-самбль Бабруйскай музычнай школы (кі-раўнік выкладчык Г. Капан), які выканаў фантазію на тэмы беларускіх песень і уні-сон скрыпачоў гэтай жа школы.

У заключным канцэрте прынялі ўдзел і юныя піяністы, віяланчысты, акардэані-сты, баяністы, флейтысты.

Дасягненні многіх удзельнікаў агляду, як педагогаў музычных школ, так і вучняў, былі адзначаны граматамі абласнога Упраўлення культуры і абкома прафсаюза работнікаў культуры.

Нам кар.

Размова не адбылася

Тэлебачанне заняло трынаццаць месца ў пошыце мічана. Колькасць гледачоў ня-спыняна расце, і работнікі студыі з усве-дадленнем сваёй адказнасці імкнучыся па-казаць жыццё рэспублікі ва ўсёй яго разнастайнасці, зрабіць перадачы цікавы-мі, яркімі і даходлівымі.

Перад калектывам студыі тэлебачання стаць вялікай і адказнай задачай ціпер, калі працоўныя рэспублікі туючыцца ад-значыць сьляўнаю гістарычную дату — 40-годдзе БССР. У сувязі з падрыхтоўкай да юбілею работнікі тэлебачання правалі наарау аўтарскага актыву па пытанню на-пісання сцэнарыяў для тэлеперадач.

Аб задачках, якія стаць перад студыяй у сувязі з падрыхтоўкай да юбілейнай даты, гаварыў М. Досін. Ён адзначыў, што вялі-кія змены ў гаспадарчым і культурным бу-ддзінствы аказваюць шмат цяжкаў і па-трэбных тэм для напісання тэлежэстаў.

Гаворачы пра сельскагаспадарчую тэ-матыку ў сцэнарным матэрыяле, М. Досін паказваў, што аўтары звычайна прымыкалі пісаць пра вядомы ўжо ў рэспубліцы кал-гас, як «Рассвет», «Савецкая Беларусь» і інш. Але цяпер вырасілі новыя, перадавыя сельскагаспадарчыя, вартыя паказу тэлегледачу. М. Досін адзначыў, што аўтарскі актыв яшчэ нешматлікі, не прыцягнуты да пра-цы лепшымі журналістамі.

ваць больш цесны кантакт са студыяй. З радкам заўваг выступіў педагог тэат-ральна-мастацкага інстытута Б. Вішаркоў. Сярод падказанняў, выказаных ім, было і тое, што неабходна павялічыць колькасць перадач грамадска-палітычнага цыкла.

Думкамі аб навукова-папулярных пера-дачах і перадачах, прысвечаных беларускім вучоным, падзяліўся старшы інжынер Ін-стытута хіміі Акадэміі навук БССР М. Ма-зель.

Усё ж варта адзначыць, што па пытанню напісання сцэнарыяў для тэлеперадач у сувязі з падрыхтоўкай да 40-годдзя БССР, якому і была прысвечана нарада, кан-крэтыя, дзелавыя размовы, нажал, не ат-рымаўся.

Гэта адбылося перш за ўсё таму, што нарада не была дастаткова падрыхтавана. Присутны нешматлікі аўтарскі актыв не прыняў актыўнага ўдзелу ў абмеркаванні надзённых пытанняў работы тэлебачання. Аўтары не падзяліліся сваімі творчы-мі планами. Не гаварылі яны і пра недахопы, якія перашкаджаюць стварэнню сцэнарыяў. А напісанне ж сцэнарыяў — складаны творчы працэс. Ад яго ідэна-мастацкага ўзроўню ў многім залежыць якасць перадачы. Аднак, як паказалі аса-бныя выступленні, не ўсё чыст аўтары добра знаёмыя са спецыфікай работы тэлебачання і таму не дастаткова ясна ўяўляюць сабе, які пісаць сцэнарыі. Для палепшэння ра-боты з аўтарскім актывам, работнікам Мінскай студыі тэлебачання неабходна наладзіць з ім больш цесны творчы кан-такт, прыцягваць беларускіх пісьменнікаў і драматургаў.

Творчыя задачы мастакоў

(На сходзе партарганізацыі Саюза мастакоў)

У Маскве ў канцы мая адбыўся пяты пленум праўлення Саюза мастакоў СССР. На пленуме былі ўзяты важныя пытанні назвышчы вылучагата мастацтва. У рабоце ўдзельнічалі прадстаўнікі ўдзел і Беларускай ма-стакі.

Днямі мастакі Беларусі сабраліся на адкрыты партыінам сход, каб абмеркаваць вынікі пленума і задачы падрыхтоўкі да 40-годдзя БССР. Даклад на гэту тэму зра-біў член праўлення Саюза мастакоў СССР Я. Зайцаў.

Дакладчык спіннуўся на асноўныя пытан-ня работы В пленума праўлення Саюза мастакоў СССР На пленуме адзначалася, што арганізацыйная работа праўлення ў многім сядзельнічала развіццю ініцыятыў і актыўнасці ў творчым жыцці саюзаў ма-стакі нацыянальных рэспублік, папярэню міжнародных сувязяў. Уважліва ўва-га да развіцця манументальнага, пры-кладнага і дэкаратывнага мастацтва.

Востра ставілася пытанне аб выхаванні маладых кадраў мастакоў, аб стане ма-стацтвазнаўства і крытыкі і прапагандае мастацтва.

Выякуючы ўвагу пленум удзеляў аналізу эканамічнага ўсеаюнай мастацкай выстаў-кі 1957 г. ў Маскве.

Пленум адзначыў, што і беларускія ма-стакі за пасляваенныя гады стварылі ня-мала добрых твораў ва ўсіх жанрах. — Увесь наш народ, — гаворыць Я. Зайцаў, — хуткі будзе адзначаць 40-годдзе Беларускай Народна-рэспублі-ка. Гэта тым больш неабходна, што, як адзначыў пленум, у некаторых белару-скіх мастакоў у апошнія гады назрэла са-мазаспакоенасць, зніжэнне прафесіяналь-нага майстэрства.

Творчыя задачы мастакоў у гэты перыяд іны раз пачынаюць работу, не маючы выразнай задумкі, застаюцца фактычна ілюстратарамі рэчаіснасці.

Ілюстрацыйнасць, выпадковасць у выбары тэмы, адсутнасць дынамікі, канфлікту, стварэнне замест раскрыцця глыбінні тэмы, паярхоўнае веланне жыцця — усё гэта абдыяе змест нашых твораў, пазабывае іх ідэйнай сілы і глыбінні ўздзеяння на гледача.

Слабае валоданне малюнкам, кампазіцы-яй, адсутнасць выразнай метады прыны над карцінай, аднастайнасць сюжэтнага вырашэння, недакладнае кал

ДНІ ПОЛЬСКОЙ КУЛЬТУРЫ ў БЕЛАРУСІ

Фільмы сяброў

У сталіцы нашай рэспублікі, у Дні польскай культуры ў Беларусі, праводзіцца кінафестываль польскіх фільмаў. На экраны Мінска адмастравіцца лепшыя карціны, створаныя майстрамі польскага кіно...

Роботнікі польскага кіно прыступілі да стварэння карцін з першых дзён вызвалення краіны. Але працаваць у разбураных гітлераўцамі студыях было вельмі цяжка. Таму на экраны Польшчы выхадзілі ў той час выключна хронікальныя і дакументальныя фільмы...

Пачатак вытворчасці мастацкіх фільмаў быў пакладзены карцінай «Забароненыя песні» (рэжысёр Л. Бучкоўскі), якая расказвала пра цяжкія ўмовы жыцця польскага народа ў перыяд гітлераўскай акупацыі і падпольнай барацьбы з ворагам.

Польскае кіно стварыла нямаля добрых камедый. Першыя камедыяныя фільмы, як напрыклад, «Мой скарб», прысвечаны тэме аднаўлення Варшавы Паказваючы тэмныя героі, гэты фільм высмейвае «былых людзей» ланскай Польшчы, іх прагу, буржуазную мараль...

Наступным мастацкім фільмам была карціна «Сталыны сэрцы» (рэжысёр С. Янушэўскі). Фільм расказваў пра партызанскі рух супраціўлення сілчэскай рабочай, які змагаўся за вызваленне Сілезіі ад фашысцкіх захопнікаў.

Валкі поспех выпалі на долю выдатнага фільма «Асвінці» («Апошні этап»), які аб'явіў амань усе экраны свету. Гэта трагічнае апавяданне пра жыццё вянзю фашыскага лагера смерці. Аўтар карціны Ванда Якубоўска сама перажыла жахі Асвінці...

Кінафільм «Гранічная вуліца» — аб праследванні нацыстамі польскіх жыхароў у гады акупацыі. Тэмай карціны з'яўляецца трагедыя яўрэйскага насельніцтва Варшавы, заганянага ў гета і на-зверску знішчанага фашысцкімі катамі.

Вроцлаўская студыя прыступіла да здымкаў фільма «Дзертэр» па сцэнарыю Е. Станіскага. У карціне расказваецца пра ўдзельнікаў салдата палка ў гітлераўскай арміі. Дзеянне адбываецца ў 1944 годзе на шляху ў Сілезію. Цікава азначыць, што рэжысёр фільма В. Лівіцкі і аператар Н. Спрудзіні ў мінудам — шахцеры.

Пра змрочныя дні фашыскай акупацыі расказвае і фільм «Непакорны год». Дзея карціны адбываецца ў тыя дні, калі гітлераўцы пасля падаўлення варшаўскага паўстання разбураюць польскую сталіцу.

Камедый «Я і ты» польскай пісьменніцы С. Градзінскай будзе ставіць чэшскі рэжысёр О. Ліпскі. Пачаты здымкі сумеснага нямецка-польскага фільма «Планета смерці» па навукова-фантастычным раману польскага пісьменніка С. Дема. Дзеянне карціны адбываецца ў 2000 годзе. Пастаноўчыкі фільма Курт Метцг (ГДР, «Дэф») і Т. Макарычскі (Польшча). У здымках прымуць удзел савецкія, польскія, нямецкія, кітайскія, французскія, індыйскія, амерыканскія і в'етнамскія акцёры.

Добра былі сустрыты ў Польшчы і такіх значных кінакарцінаў, які камедыя «Выпадкі на Марыенштэце», прысвечаны варшаўскім жанчынам-мулярам, «Картачкі са сэрца» і «Падзеі ў вяселлі», пераважна ўласнікі, памятаючы аб жорсткай цензурі, надбараўчыцца ставіліся да іх працы. Нават такіх шабдур, як «Шхі Дон» М. Шоллава, гадзімі заставаўся невядомымі шырокай грамадскасці.

Цяпер ядуцца перагаворы аб сумеснай пастаноўцы беларуска-польскага фільма па кнізе І. Неверлі «Хлопец з Салічскага стапу».

У сталіцы нашай рэспублікі, у Дні польскай культуры ў Беларусі, праводзіцца кінафестываль польскіх фільмаў. На экраны Мінска адмастравіцца лепшыя карціны, створаныя майстрамі польскага кіно. Яны разнастайныя па сваёй тэматыцы і творчым падыходах аўтараў. І гэты зразумела. Побач з фільмамі старэйшых польскіх кінамастаў на фестывалі прадставлены работы маладых таленавітых мастакоў, якія заваявалі сваімі карцінамі прызнанне на міжнародных глядах фільмаў у Кардавах, Варах, Канах, Венецыі.

Кінафільм «Гранічная вуліца» — аб праследванні нацыстамі польскіх жыхароў у гады акупацыі. Тэмай карціны з'яўляецца трагедыя яўрэйскага насельніцтва Варшавы, заганянага ў гета і на-зверску знішчанага фашысцкімі катамі.

У сталіцы нашай рэспублікі, у Дні польскай культуры ў Беларусі, праводзіцца кінафестываль польскіх фільмаў. На экраны Мінска адмастравіцца лепшыя карціны, створаныя майстрамі польскага кіно. Яны разнастайныя па сваёй тэматыцы і творчым падыходах аўтараў. І гэты зразумела. Побач з фільмамі старэйшых польскіх кінамастаў на фестывалі прадставлены работы маладых таленавітых мастакоў, якія заваявалі сваімі карцінамі прызнанне на міжнародных глядах фільмаў у Кардавах, Варах, Канах, Венецыі.

Кінафільм «Гранічная вуліца» — аб праследванні нацыстамі польскіх жыхароў у гады акупацыі. Тэмай карціны з'яўляецца трагедыя яўрэйскага насельніцтва Варшавы, заганянага ў гета і на-зверску знішчанага фашысцкімі катамі.

У сталіцы нашай рэспублікі, у Дні польскай культуры ў Беларусі, праводзіцца кінафестываль польскіх фільмаў. На экраны Мінска адмастравіцца лепшыя карціны, створаныя майстрамі польскага кіно. Яны разнастайныя па сваёй тэматыцы і творчым падыходах аўтараў. І гэты зразумела. Побач з фільмамі старэйшых польскіх кінамастаў на фестывалі прадставлены работы маладых таленавітых мастакоў, якія заваявалі сваімі карцінамі прызнанне на міжнародных глядах фільмаў у Кардавах, Варах, Канах, Венецыі.

Кінафільм «Гранічная вуліца» — аб праследванні нацыстамі польскіх жыхароў у гады акупацыі. Тэмай карціны з'яўляецца трагедыя яўрэйскага насельніцтва Варшавы, заганянага ў гета і на-зверску знішчанага фашысцкімі катамі.

У сталіцы нашай рэспублікі, у Дні польскай культуры ў Беларусі, праводзіцца кінафестываль польскіх фільмаў. На экраны Мінска адмастравіцца лепшыя карціны, створаныя майстрамі польскага кіно. Яны разнастайныя па сваёй тэматыцы і творчым падыходах аўтараў. І гэты зразумела. Побач з фільмамі старэйшых польскіх кінамастаў на фестывалі прадставлены работы маладых таленавітых мастакоў, якія заваявалі сваімі карцінамі прызнанне на міжнародных глядах фільмаў у Кардавах, Варах, Канах, Венецыі.

Кінафільм «Гранічная вуліца» — аб праследванні нацыстамі польскіх жыхароў у гады акупацыі. Тэмай карціны з'яўляецца трагедыя яўрэйскага насельніцтва Варшавы, заганянага ў гета і на-зверску знішчанага фашысцкімі катамі.

Днямі нашы польскія сябры пабывалі ў Дзяржаўным мастацкім музеі БССР, дзе знаёміліся з творамі беларускіх мастакоў. На здымку: твораў рэспублікі ў адной з залаў. Пра экспанаты музея дзе тлумачылі старшы навуковыя работнікі І. Назімава.

Сустрэчы і знаёмствы

Дні польскай культуры ў нашай рэспубліцы ачыта маюць звычайна з'яўляцца двума намірамі — польскага і беларускага. Буды не прыходзіць намы сябры, іх сустракаюць як самых дарэгіх гасцей, Рабочыя прадпрыемстваў, служачыя, калгаснікі, студэнты расказваюць пра сваё жыццё, пра поспехі ў працы і вучобе.

Госці Беларусі з вальмі заданым імем называюцца з жыццём сталіцы. Яны пабывалі ў Музеі Валькі Айтчынай най, у Беларускай дзяржаўнай кансерваторыі, у аўтабуаўніку, Наведалі нашы сябры і дзяржаўны мастацкі музей. Выступленне мастацтва Беларусі ўскладала іх і яны цікавіцца, над чым цяпер працуюць беларускія мастакі, скульптары, графікі. Пасля агляду музея госці сустраіліся з мастакамі П. Гаўрленкам, З. Агуррам, В. Цвіркам, А. Шыбенёвым і інш.

Некалькі дзён назад група ўдзельнікаў Дзея польскай культуры наведвала Наваградск. Там госці пабывалі ў Доміку-музеі А. Міцкевіча, знаёміліся з экспанатамі, якія расказваюць пра жыццё і літаратурную дзейнасць валькіга польскага паэта. Затым адбыўся вечар польска-савецкай дружбы.

На Наваградзкім вечары сустраіліся з хлэбаробамі калгаса імя Шчорса, называюцца з будыні працаўнікоў вёскі. Падарозе ў Мінск нашы сябры аглядзілі наваколле возера Свіцязь і радзіму А. Міцкевіча Завоссе.

Учора ў тэатры імя Я. Купалы адбыўся вечар дружбы. З дакладам выступілі пісьменнік П. Пестрак. Затым беларускія паэты прачыталі творы, прысвечаны польскім сябрам. У заключэнне госці прагледзелі спектакль «Дамы і гусары».

Цікавая выстаўка

Вальжун цікавацца працягваюць трапючыя, Багратычынцага раёна Мінска да мастацкай літаратуры Польскай Народнай Рэспублікі. Для іх масавая бібліятэка раёна арганізавала выстаўку твораў польскіх пісьменнікаў — Б. Пруса, Э. Ажэшкі, А. Міцкевіча, Г. Санкевіча, Л. Кручкоўскага і іншых.

Вальжун цікавацца працягваюць трапючыя, Багратычынцага раёна Мінска да мастацкай літаратуры Польскай Народнай Рэспублікі. Для іх масавая бібліятэка раёна арганізавала выстаўку твораў польскіх пісьменнікаў — Б. Пруса, Э. Ажэшкі, А. Міцкевіча, Г. Санкевіча, Л. Кручкоўскага і іншых.

Вальжун цікавацца працягваюць трапючыя, Багратычынцага раёна Мінска да мастацкай літаратуры Польскай Народнай Рэспублікі. Для іх масавая бібліятэка раёна арганізавала выстаўку твораў польскіх пісьменнікаў — Б. Пруса, Э. Ажэшкі, А. Міцкевіча, Г. Санкевіча, Л. Кручкоўскага і іншых.

Вальжун цікавацца працягваюць трапючыя, Багратычынцага раёна Мінска да мастацкай літаратуры Польскай Народнай Рэспублікі. Для іх масавая бібліятэка раёна арганізавала выстаўку твораў польскіх пісьменнікаў — Б. Пруса, Э. Ажэшкі, А. Міцкевіча, Г. Санкевіча, Л. Кручкоўскага і іншых.

Вальжун цікавацца працягваюць трапючыя, Багратычынцага раёна Мінска да мастацкай літаратуры Польскай Народнай Рэспублікі. Для іх масавая бібліятэка раёна арганізавала выстаўку твораў польскіх пісьменнікаў — Б. Пруса, Э. Ажэшкі, А. Міцкевіча, Г. Санкевіча, Л. Кручкоўскага і іншых.

Віцебскія спектаклі

«Лес» і афармленне мастака Я. Каваленкі. Яно дапамагае артыстам адчуць эпоху Астроўскага. Толькі неабходна знайсці мастаку больш дакладную партытуру асвятлення, асабліва ў дзённых сценах.

«Такое каханне»

Другі спектакль коласістаў — «Такое каханне» па п'есе чэшскага драматурга П. Кагаута. Аўтар у сваёй прадмове да п'есы піша, што поспех п'есы на сцэне будзе тым большым, чым менш будзе адлічэнняў і чым больш глядачы будуць маўчаць і крыўдзіцца. Але глядачы на спектаклі не маўчаць, яны бурна апладураюць, спрабуюцца, перажываюць за лёс герояў.

Поспеху спектакля «Такое каханне» спрыяе яго рэжысёрская трактоўка, правільнае афармленне п'есы, сцэнічнае ўвасабленне вобразаў артыстамі (рэжысёр Ю. Шчарбоў). Тут перш за ўсё трэба сказаць аб ролі Пятра Петруса ў выкананні Н. Яроманкі. Роль Петруса артыст іграе натхнена, з глыбокім палатанам. Артыст не адразу раскрывае рысы свайго героя. Аднак наступнае раскрыццё рысы героя абсалютна і высакроднае каханне і потым маладушна, інертнае, несумленнае перад сям'ёй і сябрамі. Праз Петруса гэта Пётр, якія так горача хацела яго. І ўсё ж нам не вядомы юрыдычны аэакоп, па якому можна судзіць Петруса. Судзіць яго можа суд грамадскасці — суд глядача.

Артыст знайшоў правільнае вырашэнне гэтай складанага вобраза. Слабым месцам у ролі Петруса — Яроманкі з'яўляецца лекцыя пра студэнтамі. Праўда, гэтую надворную напружаную сцэну перш за ўсё псе «эмыкка дзёшч» рэжысёра. Навошта такія ўключэнні ў спектакль групу студэнтаў з глядзельнай залы, якія па сваёму выхаванню стаяць на ўзроўні самадзейнасці і парушае ўвесь ансамбль.

У аспалучэнні прастаты, сілы і сімпіятсі знаходзіць ключ да раскрыцця вобраза Сідора — М. Фелароскі. Ён, як і Петрус, таксама кажа Пётру публічным сваім юнацкім сэрцам. Сідор — палкі юнак з прыгожай душой і жывым шчаслівым жывіш, з маральна абудзеным шчаслівым жывіш, іхое ён не ўрадуе без свайго каханай. Нельга быць раўнадушным да яго шыргага і ўнёслага каханна, у імя якога ён гатовы на ахвяры. Унёслага і рамантычна прадозіць Федароскі сцэну сустраіцца з Лілай у часе дажджу. А такіх сілы багата.

Аднак аб індывідуальнай характарыстыцы, уласнявай толькі яго герою, варта падумаць Федароскаму. Гэта мае дачыненне і да другіх выкананцаў і нават да артыста Е. Маісавая, якія так натхніла выхаванне ролі Лілы, называюцца складаную па сваёму псіхалагічнаму рысунку. З валькімі драматызмам вядзе сваю геранію артыстка па бурных хвалях жыцця, да пышчотнай сустраіцца закаханых, да трагічнай гібель. Артыстам неабходна больш звярнуць увагу на выхаванне прычын сцэны, наваўчыю іх пачынаючы і пышчотнаю, што так уласнява і характару Лілы.

Матэ Сідора — М. Бялінская. Яе геранія перадавальна ўсе пераходзіць і цяжкасці на сваім шляху, каб палкам аналізаваць сэрцам свайго любімага сына, для выхавання якога зроблена німаля. Шылер маці гатовы зрабіць усё, каб толькі бы любімы быў шчаслівым. М. Бялінская вядзе сваю ролі з унутраным узымам і глыбокім драматызмам. Але гэты хвалюючы і пачуццёвы разнабываючы-аднакавым кірунак. Коначна, каб больш матэ і спектакль быў больш магабарным. Матэ — Бялінская не толькі палымірава афармца свайго сына, але і сідора, настаўнік, якія ішчы раз гаворыцца са «сваім дзюльчым» шчыра, па душы, без крыку. Калі вобраз матэ набудзе гэтыя рысы, ён толькі выйграе, ён стане больш перакананым і дуючыя ўважана.

Высакродны вобраз жонкі Петруса — урача і сідора стварыла артыстка З. Канапелька. Шыкая, хваля і аднастайны вобраз сяброўкі Лілы — Майкі Грабетавай (артыстка Г. Арлова).

У цэнтры спектакля «Такое каханне» знаходзіцца «чалаче» і манты, ролію якога выконвае А. Шылер. Чалавек у манты — гэта не толькі фігура «ад аўтара», але сам аўтар, які з'яўляецца спеасалым судзіць свайго героя. Вось чаму чалавек у манты не толькі вядзе спектакль, злучае асобныя эпізоды і паэзіі, прадставіць дзёшчы асоб, але актыўна ўплывае на лёс свайго герояў. Гэтая складаная і пачысна задача, нават для такога спрытковаванага артыста, якім з'яўляецца А. Шылер. Ён можа засцянці ў сваёй працы, знайшоў асобны ўзровень месца. Але гэты ў выкананні яго і слабая сцэны, дзе чалавек у манты толькі ілюструе паэзію, дакладае аб учынах свайго герояў холадна і працяжна.

Есць на сцэне нашых тэатраў такіх спектакляў і героі, па якіх глядачы нібы праваюць сабе. Гэтыя спектаклі глыбока краюнаюць за душу, жывуць даўга пасля закрыцця залы, смела ўрываюцца ў жыццё, робіцца нашымі спадарожнікамі, настаўнікамі, сябрамі. Да такіх спектакляў можна аднесці і «Такое каханне» коласістаў.

Творчы афармленне і акцёрскі выразны спектакль, нельга не сказаць пра афармленне А. Грыгарыяна. Гэта п'якая і таленавітая прыя мастака. Афармленне стварае не толькі патрэбную атмасферу, дапамагае акцёрам жыць на сцэне, але вызначае вобраз спектакля і, нібы пражэктарам, з карціны ў карціну асвятляе п'які падзеі на сцэне, іх рух і развіццё. Ішчы раз з'яўляюцца так, што мастак свай «іграў» заслужана артыста.

Калектыў тэатра імя Якуба Коласа быў частым адкрыццём новых тэм і п'ес, і таму мы можам чакаць ад тэатра новых спектакляў і вобразаў на сучасную тэму.

Уа. СТЭЛЬМАХ.

Пераможцы Прыбалтыйскай тэатральнай вясны

Закончылася троеця Прыбалтыйскай тэатральнай вясны ў Таліне. Абвешчаны вынікі конкурсу, у якім удзельнічалі тэатры Беларусі, Латвіі, Літвы і Эстоніі.

У ДАВЕННАЙ Польшчы, як вядома, мала дбайлі аб выдавецкай справе, аб прапагандзе прагрэсіўнай польскай і зарубежнай, асабліва рускай і савецкай літаратуры. Праўда, перакладчыкі сёбе-тое рабілі, але выдаўчы, пераважна ўласнікі, памятаючы аб жорсткай цензурі, надбараўчыцца ставіліся да іх працы. Нават такіх шабдур, як «Шхі Дон» М. Шоллава, гадзімі заставаўся невядомымі шырокай грамадскасці.

РАСЦЕ КОЛЬКАСЦЬ ПЕРАКЛАДАЎ

ка выдавалася або было пад забаронай. Ішчы наустарак культурным запатрабаваням працоўных, выдавецтва з году ў год павялічваюць выпуск мастацкай літаратуры. Многія творы, асабліва рускіх і савецкіх аўтараў, ужо вытрымалі колькі масавых выданняў і зноў перавыдаюцца. Наўрад ці знойдзецца паляк, які скажа, што не чытаў Л. Талстога. Яго «Вайна і мір» стала настольнай кнігай аматараў рускай класікі. У сучасны момант гэтая славетная гістарычная эпопея перавыдаецца ў новым да-свадзеным перакладзе А. Ставара. На чарзе перавыдання зборніка Л. Талстога «Хаджы Мурат і іншыя апавяданні».

Школьная бібліятэка Дзяржаўнага выдавецкага інстытута аднаўляе «Ювенія Ангеліна» А. Пушкіна (пераклад А. Ваўжыка), а бібліятэка савецкіх кніжніц і сэрміямі па некалькі тэм у кожнай. З поспехам ажыццяўляецца сэрміянае выданне твораў Дастаўскага пад рэдакцыяй П. Горца. У кнігарнях ужо з'явіліся «Бедныя людзі», «Вла-

чынства і пакаранне», друкуецца «Браты Карамазава», «Фарці» і іншыя раманы і апавесці пісьменніка. Вядома і любіць у нас А. Чэхава. Выдавецтва «Чыталінік» працягвае друкаваць поўны збор яго твораў. У VI і VII тэмах, якія выйдуча сёлет, уключаны апавяданні, напісаныя А. Чэхамым у перыяд з 1889 па 1895 г. г.

З твораў савецкіх літаратараў «Чыталінік» маркуе пераважна вельмі папулярныя ў нас — «Шхі Дон» М. Шоллава (пераклад А. Ставара і П. Рогана), «Блуканцы па пакутах» А. Талстога, «Далёкія гадзі» К. Паустоўскага.

Праз колькі год пасля вайны пачалося выданне дзюлі шырокага збору твораў М. Горкага. Нядаўна на кніжных паліцах з'явіўся апошні — XVI том гэтага выдання. Якая радасная падзея ў культурным жыцці Польшчы! Кнігі заснавальніка сацыялістычнага рэалізма карыстаюцца вельмі вялікім поспехам. Іх чытаюць дарослыя і дзеці, імі захапляюцца ўсе, каму торыа жывое, праўдзівае слова выдатнага савецкага пісьменніка-гуманіста М. Горкага.

Літаральна зачытваюцца ў нас і такія кнігі, як «Аповесці аб сапраўдным чалавеку» Б. Палывога, «Чалапек» Д. Фурманова, «Сын палка» В. Катава. Вестка аб тым, што ў выдавецтвах маркуецца друкаваць ішчы, не менш цікавыя рачы гэтых удальных савецкіх апавядальнікаў, шырока ўскладала маладых чытачоў. Ішчы хочучы які мага хутчэй атрымаць і пазнаёміцца з іх асатнімі творамі.

Прозвішча А. Фадзеева, якое не ўпершыню з'яўляецца ў польскіх выдавецкіх планах, у гэтым годзе будзе прадставіцца напісаная ў 1929—1936 гг. і да, гэтага часу мала вядомая ў нас апавесць «Апошні з Удэга». Тое ж можна сказаць і пра Г. Нікалава. Яе апавесці ўжо можна называць у любой кнігарні. У гэтым годзе вы-

У сталіцы нашай рэспублікі, у Дні польскай культуры ў Беларусі, праводзіцца кінафестываль польскіх фільмаў. На экраны Мінска адмастравіцца лепшыя карціны, створаныя майстрамі польскага кіно. Яны разнастайныя па сваёй тэматыцы і творчым падыходах аўтараў. І гэты зразумела. Побач з фільмамі старэйшых польскіх кінамастаў на фестывалі прадставлены работы маладых таленавітых мастакоў, якія заваявалі сваімі карцінамі прызнанне на міжнародных глядах фільмаў у Кардавах, Варах, Канах, Венецыі.

У сталіцы нашай рэспублікі, у Дні польскай культуры ў Беларусі, праводзіцца кінафестываль польскіх фільмаў. На экраны Мінска адмастравіцца лепшыя карціны, створаныя майстрамі польскага кіно. Яны разнастайныя па сваёй тэматыцы і творчым падыходах аўтараў. І гэты зразумела. Побач з фільмамі старэйшых польскіх кінамастаў на фестывалі прадставлены работы маладых таленавітых мастакоў, якія заваявалі сваімі карцінамі прызнанне на міжнародных глядах фільмаў у Кардавах, Варах, Канах, Венецыі.

У сталіцы нашай рэспублікі, у Дні польскай культуры ў Беларусі, праводзіцца кінафестываль польскіх фільмаў. На экраны Мінска адмастравіцца лепшыя карціны, створаныя майстрамі польскага кіно. Яны разнастайныя па сваёй тэматыцы і творчым падыходах аўтараў. І гэты зразумела. Побач з фільмамі старэйшых польскіх кінамастаў на фестывалі прадставлены работы маладых таленавітых мастакоў, якія заваявалі сваімі карцінамі прызнанне на міжнародных глядах фільмаў у Кардавах, Варах, Канах, Венецыі.

У сталіцы нашай рэспублікі, у Дні польскай культуры ў Беларусі, праводзіцца кінафестываль польскіх фільмаў. На экраны Мінска адмастравіцца лепшыя карціны, створаныя майстрамі польскага кіно. Яны разнастайныя па сваёй тэматыцы і творчым падыходах аўтараў. І гэты зразумела. Побач з фільмамі старэйшых польскіх кінамастаў на фестывалі прадставлены работы маладых таленавітых мастакоў, якія заваявалі сваімі карцінамі прызнанне на міжнародных глядах фільмаў у Кардавах, Варах, Канах, Венецыі.

У сталіцы нашай рэспублікі, у Дні польскай культуры ў Беларусі, праводзіцца кінафестываль польскіх фільмаў. На экраны Мінска адмастравіцца лепшыя карціны, створаныя майстрамі польскага кіно. Яны разнастайныя па сваёй тэматыцы і творчым падыходах аўтараў. І гэты зразумела. Побач з фільмамі старэйшых польскіх кінамастаў на фестывалі прадставлены работы маладых таленавітых мастакоў, якія заваявалі сваімі карцінамі прызнанне на міжнародных глядах фільмаў у Кардавах, Варах, Канах, Венецыі.